

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.022 van 27 mei 2003
in de zaken A. 129.506/IX-3586
132.016/IX-3666.**

In zake :

Dirk HOOGHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkomende partij in de zaak A. 132.016/IX-3666 :

Bart VAN DAMME,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk HOOGHE op 19 november 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 25 september 2002, waarbij de voordracht van verzoeker voor de derde vacante plaats van toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, met als eerste aanwijzingsplaats de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, gedaan door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie op 2 juli 2002, wordt geweigerd;

Gezien het verzoekschrift dat Dirk HOOGHE op 18 januari 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 11 november 2002, waarbij Bart VAN DAMME wordt benoemd tot toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te

Gent, met als eerste aanwijzingsplaats de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde;

Gezien de gelijktijdig ingediende verzoekschriften, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde besluiten;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verzoekschrift dat Bart VAN DAMME op 10 februari 2003 heeft ingediend om in het administratief kort geding A. 132.016/IX-3666 te mogen tussenkomen;

Gezien de verslagen opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 9 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GUNS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat H.-K. CARÊME, die loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 28 februari 2002 wordt de vacature van drie betrekkingen van toegevoegd rechter in het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent met als eerste aanwijzing de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde bekendgemaakt, waarvoor onder meer verzoeker en Bart VAN DAMME zich kandidaat stellen.

1.3. Op 19 april 2002 geeft de procureur des Konings te Dendermonde over verzoeker een “gunstig advies”. De stafhouder van de Orde van advocaten te Dendermonde geeft op 19 april 2002 over hem het advies “goed”.

Het advies van de procureur des Konings bevat de volgende opmerking :

"Inzake besluitvaardigheid, vermogen om zich aan te passen aan nieuwe activiteiten en zijn rendement liggen de zaken wat moeilijker : de kandidaat lijkt nogal dikwijls te twijfelen bij het nemen van beslissingen, zowel tijdens permanentiediensten (waar dit dikwijls vlug en accuraat dient te gebeuren) als bij het nemen van een eindbeslissing in sommige dossiers. Het valt hierbij op dat hij vaak rekent op de tussenkomst van zijn 'viseur'. Wellicht is zulks te wijten enerzijds aan het hoge werkritme op het parket en anderzijds aan het feit dat betrokkene vrij laat (46 jaar) naar het parket gekomen is. Het werk van een parketmagistraat vergt een grote stressbestendigheid, een vlotte aanpassing aan de grote werkdruk en een flinke dosis flexibiliteit. Dergelijke kwaliteitsdrempel is moeilijker te halen voor iemand die na zijn veertigste een veeleisende job als substituut begint".

Het advies van de procureur des Konings besluit als volgt :

"De sollicitant bezit de nodige ervaring en kwaliteiten om het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg waar te nemen.

De hierboven vermelde elementen, die de indruk van een minder goed functioneren wekken, zijn wellicht te wijten aan het feit dat de veeleisende job van substituut hem minder ligt.

Ik heb de indruk dat de functie van rechter beter past bij zijn ingesteldheid om op een rustige manier tot besluitvorming te komen. Zijn vroegere ervaring als plaatsvervangend vrederechter is daarbij ongetwijfeld een pluspunt, zodat ik hem geschikt acht voor het geambeerde ambt".

De eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent geeft op 6 mei 2002 een “zeer gunstig advies” over verzoeker en een “zeer gunstig advies” over Bart VAN DAMME.

1.4. Op 2 juli 2002 worden drie kandidaten, onder wie verzoeker, door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie (hierna : de benoemingscommissie) voorgedragen voor de vacante plaatsen van toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent. Verzoeker wordt voorgedragen voor de derde vacante plaats.

1.5. Bij koninklijke besluiten van 25 september 2002 worden de voordrachten van de kandidaten voor de tweede en derde vacante plaats geweigerd. Voor de verzoeker geschiedt dat op de volgende gronden :

"Overwegende dat de kandidaat met de vereiste meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen door deze commissie werd voorgedragen voor de vacante plaats van toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent;

Overwegende dat Hooghe Dirk door de benoemingscommissie werd voorgedragen voor één van de drie plaatsen van toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, met als eerste aanwijzing Dendermonde;

Overwegende dat deze kandidaat in 1975 het diploma behaalde van licentiaat in de rechten en advocaat was van september 1975 tot november 1987;

Bij koninklijk besluit van 5 november 1987 werd hij benoemd tot plaatsvervangend rechter in het vrederecht van het tweede kanton Aalst en bij koninklijk besluit van 10 november 1997 werd hij benoemd tot substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde;

Overwegende dat Hooghe Dirk een zeer gunstig advies bekwam van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent en slechts een gunstig advies van zowel de procureur des Konings te Dendermonde als de stafhouder van de balie;

Overwegende dat de procureur des Konings te Dendermonde, als rechtstreekse korpsoverste van de kandidaat, in zijn advies melding maakt van bepaalde moeilijkheden op het gebied van besluitvaardigheid en rendement : 'inzake besluitvaardigheid, vermogen om zich aan te passen aan nieuwe activiteiten en zijn rendement liggen de zaken wat moeilijker : de kandidaat lijkt nogal dikwijls te twijfelen bij het nemen van beslissingen, zowel tijdens permanentiediensten (waar dit dikwijls vlug en accuraat dient te gebeuren) als bij het nemen van een eindbeslissing in sommige dossiers. Het valt hierbij op dat hij vaak rekent op de tussenkomst van zijn 'viseur'. Wellicht is zulks te wijten enerzijds aan het hoge werkritme op het parket en anderzijds aan het feit dat betrokkene vrij laat (46 jaar) naar het parket gekomen is. Het werk van een parketmagistraat vergt een grote stressbestendigheid, een vlugge aanpassing aan de grote werkdruk en een flinke dosis flexibiliteit. Dergelijke kwaliteitsdrempel is moeilijker te halen voor iemand die na zijn veertigste een veeleisende job als substituut begint';

Overwegende dat Hooghe Dirk op meer dan één terrein problemen blijkt te hebben en de procureur des Konings niet kan gevolgd worden waar hij in zijn

besluit stelt : 'ik heb de indruk dat de functie van rechter beter past bij zijn ingesteldheid om op een rustige manier tot besluitvorming te komen';

Besluitvaardigheid, kwaliteit en kwantiteit van het werk zijn precies de meest fundamentele eisen waaraan een rechter moet beantwoorden en het valt te betwijfelen of een kandidaat die moet rekenen op de steun van een 'viseur' wel geschikt is om totaal zelfstandig als rechter te functioneren;

Overwegende dat het advies van de procureur des Konings wordt tegengesproken door de eerste voorzitter van het hof van beroep volgens wie aan de kandidaat geen gebrek aan besluitvaardigheid kan worden verweten, wat als een zeer goedkope bewering overkomt gezien in de definitieve evaluatie dd. 20 november 2000 de evaluatoren schreven 'het gebrek aan besluitvaardigheid is inderdaad in eerste instantie ter kennis van de evaluatoren gebracht door het sectiehoofd van Dirk Hooghe. Ook een onderzoeksrechter, sommige collega's en het korpshef zijn er evenwel mee geconfronteerd geweest. De evaluatoren zijn van oordeel dat vermoedelijk via functioneringsgesprekken op relatief korte termijn aan het 'probleem' kan worden verholpen; hetzelfde geldt voor de werkingsproblemen op de sectie verkeer';

Het 'probleem' blijkt dus algemeen gekend te zijn en voor de categorieke tegenspraak van de eerste voorzitter ontbreekt ieder objectief argument;

Betrekkelijk deze kandidaat stelt de eerste voorzitter weliswaar : 'in het begin van zijn loopbaan in het parket heeft hij wel een aanpassingsperiode gehad. Uit een evaluatieverslag van 7 november 2001 blijkt dat er zich in globa geen problemen stellen in het functioneren van betrokkene als substituut'. De evaluatoren moedigden hem toen aan 'in de toekomst dezelfde paden te bewandelen'. De verwijzing naar het evaluatieverslag van 7 november 2001 maakt het advies echter gebrekkig, vermits bedoeld evaluatieverslag zich niet in het benoemingsdossier bevindt, en op grond van de eis van transparantie er ook geen melding kon van gemaakt worden;

Overwegende dat de voorgedragen kandidaat duidelijk een probleemmagistraat is en in de afweging tegenover de kandidaten die niet recent werden benoemd of voorgedragen, moet worden vastgesteld dat Bracke Baudewijn, De Vel Olivia, Snoeck Alexander, Stockman Bruno, Van Damme Bart, Van Mol Anthony en Vander Stichele Johan, vanwege de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent eveneens een zeer gunstig advies bekwamen en Schockaert Greta zelfs een uitmuntend advies;

Overwegende dat derhalve dient nagegaan te worden of de benoemingscommissie inhoudelijk objectieve gronden heeft gehanteerd om af te wijken van het beter advies voor Greta Schockaert en om tegenover de andere kandidaten met zeer gunstig advies de voorkeur te geven aan Hooghe Dirk;

Overwegende dat betrekkelijk de voorgedragen kandidaat de benoemingscommissie stelt : 'hij onderscheidt zich van de gerechtelijk stagiairs Olivia De Vel, Beatrijs Melis, Greta Schockaert, Alexander Snoeck, Bruno Stockman, Anthony Van Mol en Françoise Verstraete door zijn veel ruimere ervaring en het feit dat hij een effectieve ervaring als zetelend rechter heeft. Françoise Verstraete, Beatrijs Melis en Olivia De Vel krijgen bovendien van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Gent minder gunstige adviezen dan Dirk Hooghe';

Overwegende dat een ruimere ervaring op zich niet relevant is met betrekking tot de bekwaamheid en geschiktheid en in het geval van Dirk Hooghe zelfs moet worden vastgesteld dat hij niettegenstaande een lange ervaring nog steeds moeilijkheden heeft om zelfstandig te werken, wat er op wijst dat zijn probleem niet van voorbijgaande aard is;

Overwegende dat in de weging van de bekwaamheid en geschiktheid van de kandidaten de voorrang aan de ruimere ervaring enkel aanvaardbaar is bij evenwaardige kwaliteit van de kandidaten, wat terzake moet worden bewezen;

Overwegende dat in het advies over Greta Schockaert onder meer wordt vermeld : 'de candidate is vijf jaar advocaat en twee jaar parketjuriste geweest. Ze doet thans gerechtelijke stage. Daarenboven is ze circa drie jaar lesgeefster in het middenstandsonderwijs. De candidate heeft daardoor een ruime ervaring opgedaan zowel in burgerlijke als in strafzaken en is uiterst geschikt om het ambt van toegevoegd rechter uit te oefenen. Binnen het rechtsgebied van het hof is er nood aan toegevoegde rechters, die een daadwerkelijke hulp kunnen betekenen voor de rechtbank waar ze worden ingezet. De candidate is een intelligente, heel werkzame stagiaire, die bovendien vertrouwd is met de werking van het parket en (de) rechtbank. Ze zet zich ten volle in en is zeer gemotiveerd. De candidate is sedert juli 2001 als gerechtelijke stagiaire tewerkgesteld op de rechtbank van Dendermonde. Zij is reeds goed aangepast aan de gewoonten van de rechtbank en is er reeds goed ingewerkt, zodat zij -in geval van benoeming- onmiddellijk kan ingezet worden zonder dat er voordien een aanpassingsperiode nodig is';

Overwegende dat de kwalificatie 'uitmuntend gunstig advies' conform is aan het inhoudelijke, het om een candidate gaat die duidelijk geen problemen heeft, 'uiterst geschikt' wordt bevonden, onmiddellijk inzetbaar is en zoals de voorgedragen kandidaat vertrouwd is met de rechtbank te Dendermonde;

Overwegende dat de benoemingscommissie verder stelt dat Françoise Verstraete, Beatrijs Melis en Olivia De Vel van de eerste voorzitter een minder gunstig advies bekomen hebben;

Overwegende dat Françoise Verstraete en Beatrijs Melis enkel een gunstig advies bekwamen, zoals overigens ook Declercq Johan, Detand Maria, Pivacet Marc en Van Loon Marleen, maar dit niet het geval is voor Olivia De Vel, die een zeer gunstig advies bekwam en waarover de eerste voorzitter schrijft : 'binnen het rechtsgebied is er nood aan toegevoegde rechters, die een daadwerkelijke steun betekenen voor de rechtbanken waar ze worden ingezet. Door haar veelzijdige kennis, haar ijver en haar zin voor perfectionisme beantwoordt de candidate zeker aan dit criterium';

Vermits deze candidate geen problemen blijkt te hebben komt zij over als een betere kandidaat dan degene die werd voorgedragen;

Overwegende dat de benoemingscommissie in vergelijking met de overige kandidaten met zelfs betere adviezen, de voorkeur heeft gegeven aan Dirk Hooghe, steeds op grond van hetzelfde criterium, zijn langere ervaring, dewelke zoals hoger gezegd eerder wijst in de richting van een reëel probleem, dat mede gelet op zijn ouderdom nog nauwelijks voor verbetering vatbaar is, dan op zijn betere geschiktheid om als volwaardig rechter te kunnen functioneren;

Overwegende dat aan de formele motiveringsplicht niet is voldaan gezien in de afweging van de kandidaten objectieve criteria werden miskend;".

Verzoeker vordert de schorsing van dat koninklijk besluit in de zaak A.129.506/IX-3586.

1.6. Op 8 oktober 2002 draagt de benoemingscommissie twee andere kandidaten voor. Bart VAN DAMME wordt voorgedragen voor de derde vacante betrekking.

1.7. Bij koninklijk besluit van 11 november 2002 wordt Bart VAN DAMME benoemd tot toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent.

Van dit besluit vraagt verzoeker de schorsing in de zaak A.132.016/IX-3666.

2. Overwegende dat ten gevolge van de weigering van de voordracht van verzoeker voor de derde plaats de benoemingscommissie voor die plaats een nieuwe voordracht heeft gedaan, Bart VAN DAMME, tussenkomen partij in de zaak A.132.016/IX-3666, en die kandidaat ook werd benoemd; dat die benoeming niet mogelijk zou zijn geweest zonder de weigering van verzoekers voordracht; dat de zaken A. 129.506/IX-3586 en 132.016/IX-3666 derhalve verknocht zijn; dat in het belang van een goede rechtsbedeling het past ze samen te voegen;

3. Overwegende dat Bart VAN DAMME met een verzoekschrift van 10 februari 2003 vraagt om in het administratief kort geding A. 132.016/IX-3666 te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van dat verzoek verzet;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij verklaart te zullen ondergaan in de beide zaken in vrijwel gelijke bewoordingen omschrijft; dat die omschrijving in de zaak A.132.016/IX-3666 als volgt luidt :

"Verzoeker is op 2 juli 2002 door de Hoge Raad voor de Justitie voorgedragen geweest voor de derde vacante plaats van toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, met als eerste aanwijzing de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

De voordracht van verzoeker wordt bij KB van 25-09-02 geweigerd.

De Minister heeft op onwettige wijze de voordracht van verzoeker afgewezen.

Onwettig, en dit op tweeërlei wijze.

Enerzijds komt het de Koning niet toe om de kandidaturen te beoordelen en te gaan vergelijken. Dit behoort tot de bevoegdheid van de benoemingscommissie.

Anderzijds (wordt) uit -nochtans gunstige- adviezen één negatief element gelicht en opgeblazen tot een essentieel gegeven.

Uitgaande van dit gegeven worden gunstige en zeer gunstige adviezen en de erin vervatte besluiten als onjuist bestempeld.

Vervolgens gaat het KB van 25-09-02 -onjuiste- hypothesen stellen en op grond daarvan tot een vernietigend waardeoordeel over de kandidatuur van verzoeker besluiten.

Ten slotte laat dit besluit overduidelijk blijken welke haar voorkeurkandidaat is. De Hoge Raad voor de Justitie wordt alsoo aangemaand om de door de Koning aangeduide kandidaat voor te dragen.

Het aan de dag gelegde favoritisme en vooral het ongerechtvaardigde, onwettige en vernietigende waardeoordeel over de kandidatuur van verzoeker zijn minstens tekenen van ongerechtvaardigde afkeuring en minachting van de kandidatuur van verzoeker voor de geambieerde benoeming, waarvan het nadeel enkel kan worden hersteld door een schorsing van het bestreden besluit, nu een latere vernietiging niet de door de wet beoogde genoegdoening met zich zal meebrengen (cfr. R.v.St. nr. 82.644).

Daarenboven heeft het voornoemd besluit, gelet op zijn vernietigende oordeel over de kandidatuur van verzoeker, voor gevolg dat verzoeker (...) voor het ambt van rechter niet meer zal kunnen worden voorgedragen zolang er geen vernietigingsarrest is tussengekomen. Verzoeker wordt immers in het bestreden besluit een 'probleemmagistraat' genoemd (hetgeen in schrill contrast staat met de gunstige en zeer gunstige adviezen m.b.t. zijn kandidatuur).

Dit vernietigend waardeoordeel heeft onmiskenbaar zijn gevolgen gehad. Zo wordt thans door de benoemingscommissie de bij verzoeker geprezen beroepservaring als minder belangrijk afgedaan.

Door dit onwettig waardeoordeel had verzoeker ab initio geen enkele kans meer om voorgedragen, laat staan benoemd te worden. Terwijl uit de vorige voordracht bleek dat verzoeker de beste kandidaat was.

Ten slotte zal, wanneer het bestreden besluit wordt vernietigd, het geleden nadeel niet zonder de nodige verwickelingen kunnen worden ondervangen.

De procedure zal vanaf dat punt moeten worden hervat, hetgeen zal moeten gepaard gaan met de intrekking of nietigverklaring van de benoeming van een toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Gent, met als eerste aanwijzing de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

Het bestreden besluit veroorzaakt aldus een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.";

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in de eerste zaak antwoordt dat verzoeker niet aangeeft welke tekenen van afkeuring en minachting er zijn en dat hij geen afkeurende passages in zijn verzoekschrift tot schorsing citeert zodat dan ook niet kan worden begrepen waarom verzoeker niet meer zou kunnen worden voorgedragen;

5.3. Overwegende dat de verwerende partij in de tweede zaak antwoordt dat volgens de rechtspraak van de Raad van State een moreel nadeel -naar beweerd voortspruitend uit het "vernietigend waardeoordeel" over zijn kandidatuur-goedgemaakt wordt door de morele genoegdoening welke een eventueel vernietigingsarrest teweegbrengt; dat enkel in uitzonderlijke gevallen dat moreel nadeel slechts door een schorsing kan worden weggenomen of vermeden: zelfs een weigering tot bevordering waaruit blijkt dat een kandidaat ongeschikt is, is

onvoldoende; dat moet worden aangetoond dat de verzoekende partij het voorwerp is geweest van verdachtmaking, afkeuring of minachting; dat de verwerende partij hierbij opmerkt dat het bestreden benoemingsbesluit geenszins afkeurende bewoordingen gebruikt, doch enkel een positieve motivering bevat inzake de benoeming van de tussenkomende partij en dat verzoeker zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan ontlenen aan de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 25 september 2002 waarvan hij de schorsing niet heeft gevraagd;

5.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in hoofddorde ook stelt dat de aangevoerde nadelen niet in verband staan met het betwiste besluit zelf maar met het koninklijk besluit van 25 september 2002 waarvan verzoeker de schorsing niet heeft gevraagd; dat zij in bijkomende orde aanvoert :

"Het is voor verzoeker in tussenkomst niet eenvoudig om zich in meer subsidiaire orde te verweren tegen het uit het KB van 25 september 2002 afgeleide ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, waar verzoeker in tussenkomst niet beschikt over de tekst van het KB van 25 september 2002.

Voortgaande op het uitvoerige citaat in het verzoekschrift tot schorsing, moet meteen worden geconstateerd dat verzoeker krachtens een verkeerde interpretatie van dit weigeringsbesluit, meent moeilijk te herstellen ernstige nadelen te kunnen formuleren. Eerst en vooral moet er niet al te snel gewag worden gemaakt van ondraaglijke morele nadelen. Wie kandideert voor een bepaald ambt, weet dat hij zal vergeleken worden met de aanspraken van andere kandidaten en weet dat hij daarbij kan gewogen en te licht bevonden worden. Wie kandideert, moet dus weten dat bij een bepaalde beoordeling, ook de minder interessante kanten van de kandiderende, aan bod zullen komen.

Uit het besluit waarbij de voordracht geweigerd wordt, kan er enkel en alleen geconstateerd worden dat de voordrachtweigering gebaseerd is op een pertinente analyse, die tot het feitelijk onweerlegbare besluit komt dat de Hoge Raad krachtens het dossier waarover de Hoge Raad beschikte, huidige verzoeker niet als beste kandidaat mocht voordragen.

Ten onrechte meent verzoeker te kunnen stellen dat deze voordrachtweigering niet alleen zijn effecten zou hebben m.b.t. het ambt waarvoor concreet de voordracht werd geweigerd, maar zelfs in het algemeen.

Verzoeker mag niet uit het oog verliezen dat het een weigering na een eerste voordracht betreft.

Uiteraard ware een weigering na een tweede voordracht desgevallend anders van nature - dan zou de weigering neerkomen op een blijvend meningsverschil met de voordragende Hoge Raad, waaruit, verder nog in concreto te beoordelen, er eerder zou kunnen afgeleid worden dat de tweemaal een voordracht weigerende Koning, normaliter ook in de toekomst altijd een voordracht zou weigeren. En dan nog zou dit concrete dossier moeten onderzocht worden.

Verzoeker mag verder niet uit het oog verliezen dat de door hem gehekelde voordrachtweigering volledig is toegesneden op een analyse van het dossier krachtens hetwelk de Hoge Raad de voordracht had geformuleerd. Niets in de voordrachtweigering houdt in dat, mits de aard van de adviezen waarop de Hoge Raad zich bij een volgende vacature zou baseren, zou gewijzigd zijn, er dan een analoge houding bij de beoordeling van een voordracht zou worden ingenomen. Er is aangegeven dat (de) Hoge Raad ten onrechte is heengestapt over het nochtans determinerende feit dat de adviezen die verzoeker had bekomen,

minder goed waren dan de adviezen voor anderen. Er is aangegeven dat de reden die de Hoge Raad voor (de) Justitie had ingeroepen om daar over heen te stappen, deze stap niet kan schragen.

Er is aangegeven dat de rechtstreekse korpsoverste van verzoeker, de Procureur des Konings te Dendermonde, dus geen zeer gunstig maar enkel een gunstig advies had verleend en dat daarbij nog werd aangegeven dat de zaken moeilijker lagen, inzake besluitvaardigheid, vermogen om zich aan te passen aan nieuwe activiteit en rendement. De Procureur had aangegeven dat deze elementen geen probleem zouden vormen bij het functioneren als Rechter - op pertinente wijze werd deze redenering van de hand gewezen, gezien besluitvaardigheid, kwaliteit en kwantiteit van het werk precies de meest fundamentele eisen zijn waaraan een Rechter moet beantwoorden.

Dit impliceert uiteraard dat ingeval bij een volgende voordracht, zal blijken dat verzoeker zijn rechtstreekse korpsoverste inmiddels heeft kunnen overtuigen van kwaliteiten, die precies ook voor de functie als Rechter van belang zijn, er hoe dan ook geen nadeel zou kunnen ontstaan dat een schorsing zou wettigen.";

5.5. Overwegende dat zoals hiervoor gezegd de benoeming van Bart VAN DAMME een gevolg is van het feit dat de voordracht van verzoeker voor dezelfde plaats werd geweigerd bij koninklijk besluit van 25 september 2002 waarvan verzoeker, in tegenstelling tot wat de verwerende partij meent, wel de schorsing heeft gevraagd; dat verzoeker bijgevolg wel vermag de in dat besluit aangevoerde weigeringsgronden te betrekken bij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij aanvoert; dat toen de verwerende en de tussenkomen de partij kennis kregen van verzoekers vordering tot schorsing in de zaak A.132.016/IX-3666 ze er niet van op de hoogte waren dat verzoeker ook een vordering tot schorsing had ingediend in de zaak A.129.506/IX-3586 en ze zich dus niet naar behoren hebben kunnen verweren aangaande het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat het past de debatten te heropenen teneinde hen alsnog die mogelijkheid te bieden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 129.506/IX-3586 en 132.016/IX-3666 worden gevoegd.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van Bart VAN DAMME in het administratief kort geding A. 132.016/IX-3666 wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De debatten worden heropend.

Artikel 4.

De verwerende en de tussenkomende partij beschikken elk over een termijn van acht dagen vanaf de kennisgeving van onderhavig arrest om een aanvullende nota in te dienen.

Artikel 5.

De zaken zullen opnieuw worden opgeroepen op de openbare terechtzitting van 16 juni 2003, om 10.00 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.